

hvor man kan komme til at staa overfor en nødvendig Udvidelse af Antallet af konsulære Repræsentanter under Hensyn til de mangehaande Opgaver, det kan blive nødvendigt for Staten at optage i Udlandet. Jeg skal endvidere nævne, at det maa synes rigtigere, at Antallet af Legationssekretærer ikke fastsættes i Loven. Ligeledes er der noget urimeligt i, at Bosættelsespenge, som ydes diplomatiske Repræsentanter ved deres første Ud-nævnelse, ikke ogsaa ydes konsulære Repræsentanter. Samme Grunde kunde tale for, at Konsuler til deres første Etablissement fik Hjælp til at indrette sig for. Endvidere kunde det være praktisk, at Ministeriet var i Stand til at yde de Embedsmænd, som ikke straks faar fast Ud-nævnelse, Embedernes normale Indtægt, saaledes at ved Konstitution, som meget ofte vil være praktisk for Ministeriet under de hastigt skiftende Forhold. Embedets fulde Indtægt kan komme den konstituerede til gode. Ligeledes kan det være rigtigt, at der ydes Vederlag til diplomatiske Attacheer, idet Stillingen som saadan efterhaanden noget har skiftet Karakter. Tidligere opfattede man den mere som en Stilling, Folk søgte for at kunne leve paa en behagelig Maade i Udlandet. Men nu er disse Stillinger gaaet over til at blive Poster, hvor der virkelig kræves et betydeligt Arbejde, og det maa da synes urimeligt, at Staten ikke giver Vederlag for dette Arbejde. Derfor aabner Lovforslagets Bestemmelser Adgang til, at ogsaa Attacheer kan faa Vederlag for deres Arbejde. Det er naturligt, at Staten ikke tager Folks Arbejdskraft uden at give Vederlag derfor. Endvidere indeholder Lovforslaget Bestemmelser, der tilsigter et nærmere Samarbejde mellem Diplomativæsenet og Konsulatvæsenet. Lovforslaget gaar derved videre i Retning af den Tanke, som laa til Grund for den for ti Aar siden vedtagne Organisationslov; dette vil kunne opnaas ved, at man ikke binder sig saa stærkt med Hensyn til at kunne tildele Konsuler diplomatisk Karakter. For Tiden er det kun Generalkonsuler, der kan faa diplomatisk Karakter, og det er vistnok upraktisk. Saaledes var det, da der blev Tale om, at Danmark kunde ønske sig diplomatisk repræsenteret i Siam, nødvendigt at hæve Embedet, hvilket der ellers ikke var Grund til, fra et Konsulatembede til et Generalkonsulatembede, alene for at kunne give vedkommende Mand diplomatisk Karakter. Derfor tror jeg, det er praktisk,

at der er større Frihed til efter Ministeriets Skøn at kunne give ogsaa Konsuler diplomatisk Karakter. Noget lignende gælder med Hensyn til de forskellige diplomatiske Grader, idet det er heldigt, at dette mere bliver et indre Spørgsmaal, saaledes at vedkommende uden Hensyn til den Embedsstilling, han har, kan anmeldes overfor vedkommende Land med den diplomatiske Karakter, der kan være praktisk af Hensyn til de Interesser, han har at varetage. Det kan være af Betydning, at han kan faa en højere Grad, sely om han ikke ved sin Embedsstilling i og for sig er kvalificeret dertil. Jeg tror at kunne sige, at dette Lovforslag danner en videre Udvikling af de Tanker, der laa til Grund for den bestaaende Lov, søger at føre dem videre frem efter de Erfaringer, som er indhøstede i de forløbne ti Aar.

Det næste Lovforslag handler om *Oprettelse af et Pressebureau under Udenrigsministeriet*. Et saadant har hidtil eksisteret, og der har dertil været bevilget paa de aarlige Finanslove en Sum af 10 000 Kr. Under Krigen, hvor saa store Opgaver har meldt sig ogsaa paa dette Omraade, har denne Ramme ikke kunnet holde, men netop fordi det var et Omraade, hvor man ikke kunde se, hvor meget der vilde blive Brug for i Fremtiden, har Midlerne dertil været søgte Aar for Aar, og det har ikke syntes os rigtigt, før der var sket større Klaring af Forholdene, at søge Lovhjemmel for den bestaaende Tilstand. Man kunde ogsaa tænke sig, at man muligvis vilde ophæve det. Imidlertid tror jeg, at den Opfattelse har fæstnet sig, at de Opgaver, som er blevet varetaget paa denne Maade under Krigstilstanden, bør Staten ikke lade ligge nu, da man gaar over til mere normale Tilstande, som dog ikke kan ventes at blive normale i den Forstand, at de vil blive ganske lig med dem, der eksisterede før Krigen. Det Oplysningsarbejde om danske Forhold, der er foretaget, for at man i Udlandet kan faa et rigtigere og retfærdigere Indtryk af disse, bør vistnok ikke lægges til Side, men fortsættes efter Krigen, og jeg tror ogsaa, at Erhvervsorganisationerne ønsker det fortsat. Hvad der er udrettet i denne Retning under Krigen, er sket ved Samarbejde mellem Udenrigsministeriets Pressebureau og Erhvervsorganisationernes Kontorer. I Erkendelse af, at det vilde være urigtigt at lade dette Arbejde falde bort, stilles nu dette Lovforslag.

Dette Pressebureau skulde ogsaa være Centrum for den direkte Virksomhed, der